

alle brevstemmerne som udgangspunkt er ugyldige.

Som ovenfor berørt er søfolk etc. og personer i udlandet et særproblem, og formentlig talmæssigt underordnet i forhold til de indlandske brevstemmer, idet man ved valgloven i 1953 måtte vide, at 12–18 dages reglen ikke kunne overholdes, uden at der blev truffet foranstaltninger til f.eks. telefonisk eller telegrafisk stemmeafgivning på eller i tidsmæssig nær forbindelse med afstemningsdage. Noget sådant skete altså ikke i 1963 – og i 1972 og 1992 fordi man u.h.t. den ændrede valglov vel anså det for unødvendigt. Jeg skal for nærværende nøjes med at påpege problemet, der ikke er berørt i motiverne til 1953-valgloven.

Ugyldighed af brevstemmer har den konsekvens som er udtrykt i markedsudvalgets tillægsbetænkning af 6. september 1972 over

1972-folkeafstemningsloven, L 407-1972 vedrørende EØF-tiltrædelsesloven, løsning B tiltrådt af alle partier dengang, de ugyldige stemmer lades ude af betragtning. Tillægsbetænkningen hermed som BILAG 6. Hvis der i de ugyldige 139.402 brevstemmer er min. 58,3 pct. nej'er, svinger flertallet over til et ja, ud fra det grundlag, at der var et flertal på 23.130 stemmer, jf. mine tidligere skrivelser. Ugyldighed af lovligt indkaldte brevstemmer må imidlertid medføre, at afstemningen må gå om, jf. min skrivelse af 5. f.m.

Det tilføjes, at ministeriet må have den endelige afgørelse af klagen, valglovens § 103, jf. bet. 1084–1986 s. 108, hermed BILAG 7. Og afgørelsen kan indbringes for landsretten, rpl. § 225, BILAG 8.

Bilag: 1–8 som ovf. (Ikke optrykt her).

Med ærbødighed

HANS HENRIK LUND

Kopi med bilag til Folketinget, (Lovsekretariatet), Statsministeriet og Udenrigsministeriet.